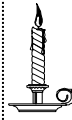

בס"ד טז' אלול ה'תש"פ
 הדלקת נרות - 18:41
 צאת השבת - 19:31
 רבנו תם - 20:17
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 1025

@ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
 @ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בליווי עם הפייטן ר' משה חבושה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בליווי לרפואה, ברכה, הצלחה, פרוסה טובה, זיווג הגון ולהבדיל לעיני יקיריכם. 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

נהניס מהעלון?
 אוהבים לקרוא בו? תרמו השנה את פדיון הכפרות לחיזוקו.

פרשת כי-תבא

פפטידין: "קופי אודי"
 (ישעיה ס')

מדוע דווקא **'אותנו'** ולא **'לנו'**? אלא הפירוש: המצרים גרמו לנו מרוב העינוי והעבודה הקשה להיות רעים, גם כלפי עצמנו ואחינו, ולכן הוצרך משה להתערב בין האחים הניצים **'ויהנה שני-אנשים עברים נעים'**; ויאמר, **לְרַשֵׁעַ, לְמַה תִּבְחַ, רַעֲד'**; שמות ב, יג). לכן דווקא הרענו **'אותנו'**, לא רק **'לנו'**.

"לא בלו שלמיהיכם מעליכם, ויעלך לא בכתה מעל רגלך"

מדוע דווקא **'נעלך... רגלך'** (ביחיד) ולא **'נעליכם... רגליכם'** (ברבים, כמו **'שלמותיכם מעליכם'**)?
 שמלות נהגו להחליף בינם לבין חבריהם (כגון **וְשָׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ, כְּלֵי-כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וְשִׁמְלֹת; (שמות ג, כב)** אך נעל היא אישית **(נעליכם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם; שמות יב, יא)** לפי מידת הרגל וצורתה אצל כל אחד ואחד, לכן תיאור הנעל נכתב בלשון יחיד דווקא.

עֵינֵי יַמֵּי הַדִּין
 כתוב **"עלה אלקים בתרועה ה' בקול שופר"**. ידוע ששם ה' הוא מדת הרמים, ושם אלוקים הוא מדת הדין, וזה הפירוש עלה אלוקים דהיינו מידת הדין שמתהפכת ע"י השופר לה' שזה מדת הרחמים.

"לולא" אותיות **אלול**, כתוב **"לולא האמנתי לראות בטוב ה'"**. צריכים להתחזק באמונה.
צדקה בגימטריא 199, רמז למה שאמרו חז"ל שמי שיש לו מאתיים וזו אינו נקרא עני.

פִּנְחַת הַנְּיָבִים וְהַפְתָּאִים

"לאוקמי גירסא סייעתא מן שמיא היא"
 זכירת דברי התורה, צריכה לסייעתא דשמיא תמידית.

כאשר האדם עושה דברים המונעים ממנו סייעתא דשמיא, עלול הוא לאבד דברי תורה שלמד. פגם במידות, ובמיוחד במידת הגאווה, מביאים לידי שכחת התורה. על ידן הוא מאבד את הזכות לסייעתא דשמיא, ומה שידע כבר הוא שוכח. ואפילו אדם כמשה רבינו ע"ה שידע את כל התורה על בוריה נענש ונתעלמה ממנו הלכה כאשר נטל עטרה לעצמו ואמר: **"יכל הדבר הקשה יביאו אלי"**

מענייני הפרשה:

- ← פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
- ← ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבח הוודיה לדי'.
- ← פרשת הברכות והקלות בבואם לארץ ישראל.
- ← רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
- ← התוכחה - רשימת הקלות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
- ← חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.

"והיה כי תבוא אל הארץ"
 במילה **"תבוא"** מופיעות האותיות **"אבות"**, שבזכות האבות קיבלנו את ארץ ישראל.

"ארמי אויב אבי וירד מצרימה"
 מקשים חז"ל: מה הקשר בין לבן לירידה למצרים? ומפרשים שלבן הוא הגורם לגלות מצרים, מפני שהחליף את לאה במקום רחל ולכן הבכור הוא ראובן, ואם לא היה מחליף, היה הבכור יוסף ולא היתה מכירת יוסף ולא היו יורדים למצרים. (מעש"ת)

"כי תבוא"
"כי תבוא" בגימטריה קטנה 7 **"ושמחת"** בגי' קטנה 7 בכל הטוב **"בכל"** 52 גם 7 וגם פעמיים שם ה'.

"והיה אם לא תשמע וגו' ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגור"
 בפרשתנו כתובות 98 קללות וגם עוד שתיים "גם כל חלי וכל מכה" ביחד 100, כנגד זה תקנו חז"ל 100 ברכות שיתגברו על הקללות. יתן ה' שתכלה שנה וקללותיה, ובגלל זה קורים אותן לפני ראש השנה. ומוסיף התוספות שצריך להפסיק בפרשה אחרת כגון נצבים, שלא ליכנס מהקללות לראש השנה.

"מקלה אביו ואמו... ארור מסיג גבול רעהו..."
 מדוע הסמיכות בין קללת הורים להסגת גבול? הרוקח מפרש: "אם הסיג גבול ובא על אשת איש, אינו מכיר מי אביו ומקלה אותו"

"וענית ואמרת לפני ה' אלהיך" (כ"ו, ה')
 לפני שבא אדם לומר דבר לפני השם-יתברך, עליו להכניע את עצמו ולהתבונן במעוט ערכו ושפלותו. **"וענית"** - היינו: שתכניע את עצמך (מלשון "לענות מפני") תחילה, לפני "ואמרת לפני ה'" (תפארת שלמה).

הסירו מכתול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות ראש השנה והתפילות

א - כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיטוסים והתפילות לפני ימים נוראים, כדי שיהיו שגורים יפה בניהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב - בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג - המתעניי בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, ראשים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך תרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו. **ד -** מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה - בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיטוס "אחות קטנה" שבו מוזכרים "תכלה שנה וקללותיה", ומסיימים הפיטוס ב"תחל שנה וברכותיה" ואחר כך אומרים מזמור "הרנינו" שנאמר בו "תקעו בחודש שופר" שמדבר בראש השנה.

ו - אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ז - התפילות של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שליש, אין בזה חשש איסור כלל.

ח - צריך לומר בתפילה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום "האל הקדוש". ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת "שלום עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

ט - אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם "האל הקדוש" או "המלך הקדוש", אם ברור לו שאמר באמצע אתה קדוש "לדור ודור המליכו לאל", "ובכן", או אומרים שמסתמא חתם כהוגן "המלך הקדוש" ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

י - אם טעה ולא אמר "זכרנו לחיים", "ומי כמוך", "ויכתוב", "ובספר החיים", אינו חוזר, כל שחתם ברוך אתה ה' שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה"כ, ואמר ברכת "אתה קדוש" כולה, וחתם "המלך הקדוש", אבל שכח לומר הנוסח: "ובכן יתקדש שמך" וכו', אינו חוזר.

יא - אם טעה וחתם "מקדש ישראל והזמנים", ואפילו אם ידע שהיום ראש השנה, וסבר שהוא בכלל הזמנים, לא יצא.

יב - בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים "הו' האלוקים", קודם "הי' מלך". ואחר ישתבח יאמרו "מזמור ממעמקים קראתך ה'".

יג - בסוף העמידה אומרים עושה "השלום" במרומי, וכן אחר חזרת הש"צ בקדיש תתקבל, אבל בשאר הקדישים אין צריך לומר "השלום".

מכל מלמד" השכלתי

למה האות סמ"ך

לא מופיעה בפרשת הביכורים?

בתחילת תהליך הביכורים – התורה אומרת: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה ושמת בטנא".

חז"ל מפרשים, שיש חובה להביא את הביכורים בתוך כלי: "ושמת בטנא - מלמד שטעונים כלי". רבי יהודה החסיד מביא בענין זה רמז 'שקוף' המלה 'טנא' שווה 60, בדיוק כמו המלה 'כלי' שגם היא שווה 60.

'בעל הטורים' מציין בהקשר זה להלכה הקובעת כי שיעורם של הביכורים הוא 'אחד מששים' – הרצוי הוא שהביכורים יהיו 1/60 מתוך כלל הפירות.

עוד מוסיף 'בעל הטורים', כי בפרשייה המדברת על נושא זה של הביכורים נמצא את כל אותיות הא-ב מלבד האות סמ"ך שערכה 60 גם זה רומז לעובדה שיש להפריש לביכורים 'אחד מששים', וכך נשארים ביד האדם רק 59 חלקים ואין לו את ה-60 במילואם.

מה רמז ב-98 הקללות? המטרה חיובית.

נטפס למספר 98 – זהו מניינן של ה'קללות' שבפרשת השבוע. חלק גדול מהפרשה מוקדש לדברי תוכחה כלפי מי שינהג בדרך לא טובה, והתורה מונה דברים קשים שעלולים חלילה לבוא במצב זה.

למעשה, זו אינה הפעם הראשונה שהתורה מפרטת 'קללות'. תוכן דומה היה לנו בפרשת "בחוקות". אלא שבפרשת השבוע ה'קללות' הן כפולות: בספר ויקרא נמנו 49, ובפרשה שלנו יש בדיוק פי שנים – 98.

ברור כי גם ה'קללות' – כמו כל דבר בתורה – באות למטרה חיובית. היסורים, הקשיים והכאבים, מטרתם לטהר ולזכך, גם אם במבט המצומצם שלנו אנו לא מבינים זאת ומרגישים את ההיפך הגמור.

לא במקרה נקראות ה'קללות' לקראת ראש השנה, כשם שה'קללות' שבפרשת בחוקות נקראות לפני חג השבועות – יש כאן כוונה של טהרה וניקיון לקראת הימים הקדושים הללו (זו גם הסיבה שבפרשתנו יש 'קללות' במספר כפול, בהתאם למעלתו של ראש השנה אף יותר מתחג השבועות, ומכאן הצורך בנקיון כפול).

וכאן בא לידי ביטוי הטוב הטמון ברע. "כל מה שאלוקים עושה – לטובה עושה". כלומר בסופו של דבר תצמח מכך טובה. ויקויימו בנו

"תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה". הרבי מליובאוויטש הזכיר פעם בהקשר זה רמז

יפה: מספר ה'קללות' שבפרשת השבוע הוא 98, והדבר משתלב עם אורת ימי הסליחות, שכן 98

הוא הגימטריא של המלה 'סלח' - "סלח לנו"

המשקל

מסופר על אישה עניה לבושה בפשטות שנכנסה לחנות מכולת. היא נראתה מובסת. היא ניגשה לבעל המקום ושאלה בעדינות אם תוכל לקנות כמה מצרכים. היא הסבירה בשקט שבעלה חולה מאוד ואינו מסוגל לעבוד. ויש להם שבעה ילדים שצריך להאכיל. בעל המכולת הביט בה בלעג ודרש ממנה לצאת מהמקום. תוך כדי מחשבותיה על צרכי משפחתה, היא אמרה: 'אנא אדוני! אני אביא לך את הכסף ברגע שאוכל'. בעל המקום אמר לה שאינו יכול לתת לה בהקפה מפני שאין לה חשבון אצלו. באותו זמן עמד במסוף אליהם אחד מהלקוחות ששמע את השיחה. הלך וניגש אליהם ואמר שהוא יתן לה כל מה שהיא צריכה למשפחתה. באי רצון שאל בעל המכולת את האישה 'האם יש לך רשימת קניות?' 'כן אדוני', ענתה האישה. 'אוקיי', אמר החנווני. 'הניחי את רשימת המצרכים על המשקל. כמה שתשקול הרשימה, ישקלו המצרכים שאתן לך'. האישה היססה לרגע, הרכינה את ראשה, הוציאה פיסת נייר מתוך ארנקה ושירבטה בה משוה. היא הניחה בזהירות את הנייר על המשקל, כשראשה עדיין מורכן. עיני החנווני והלקוח נפקחו בתדהמה. המשקל נטה כלפי מטה ונשאר כך. החנווני, תוך כדי התבוננות במשקל, אמר לאישה, 'אני לא מאמין'. הלקוח חיך בזמן שהחנווני החל להניח מצרכים על צידו השני של המשקל. המשקל לא התאזן ולכן הוא המשיך להעמיס מצרכים עד שהמשקל לא הכיל יותר. בעל המכולת עמד שם בהרגשת בחילה. בסופו של דבר נטל את פיסת הנייר מהמשקל והביט בה בתדהמה. זו לא הייתה רשימת קניות. זו הייתה תפילה. 'ריבוננו של עולם, אתה יודע למה אני זקוקה. אני משאירה זאת בידך'. החנווני נתן לאישה את המצרכים שאסף לה ועמד בדממה. זמן מה אחר כך גילה החנווני כי המשקל היה שבור....

להודות בכל בוקר מחדש

היה זה בשעת ליל מאוחרת, בחדרו של מורי ורבי כ"ק מרן האדמו"ר מנדבורנה ז"ע. כדרכו בקודש, ישב הרבי בשעות הלילה המאוחרות וקיבל את קהל מבקשי עצתו, תוך שהוא מרעיף עליהם מברכותיו, מתוך לבו היוקד באהבת ישראל. ואז, באישון ליל, נכנסו לחדרו בני הזוג - בעלי המעשה, בליווי עסקן רפואי מפורסם אשר עסק בפתרון מצוקתם, והוא שסיפר את סיפורם האישי:

בני הזוג, נשואים כ-15 שנה, כאשר שנתיים אחרי נישואיהם החלה האשה לסבול ממחלות שונות, עד שהובן כי למרות גילה הצעיר - היא סובלת ממחלה נדירה וקשה במיוחד... כשנקבעה הפגישה עם הרופא המומחה, מיהר העסקן לזנוח את סדר יומו ולהצטרף לפגישה המכרעת עם הרופא המומחה. בשעה 10 בבוקר התייצבו השלושה בחדרו של הרופא, שהביט כל העת בצורות המסמכים מהתיק הרפואי עב הכרס, ומדי פעם נעזר במשקפי הקריאה כדי לעיין היטב בצילומים שלפניו. הרופא שאל כמה שאלות והוסיף להיטב בניירת, כשבחזר משתורת שתיקה מתוחה וחדה... ואז הרופא פתח להסביר, ואולי לראשונה בחייו - התקשה להוציא את המילים המפורשות מהפה. למרות זאת, לא היה מקום לטעות. "אני מביט ומעיין, עוקב אחרי ההתפשטות של המחלה,

בוחר כל התפתחות במשך השנים, וצר לי להודיע... הוא כחכח בגרונו והמשיך: "זה עניין של שנתיים. אין תקדים רפואי שבמצב כזה, שרד החולה יותר משנתיים. אפשר במהלך השנתיים הללו להקל על הכאבים, אך אי אפשר לעצור את המחלה. אני ממש מצטער לומר שאין לי מה לסייע, נותרו שנתיים של חיים, במקסימום כמובן...". הרופא השפיל את מבטו, לא רוצה להיתקל בעיניה של האשה השומעת גור דין רפואי כזה, חד, חלק ונחרץ. אין סיכוי לרפואתה, כל המאמצים נידונו לכישלון. שנתיים ימים מהיום, לדברי הרופא, אין שום סיכוי שתשרוד. אחרי שתיקה ארוכה, הרים הרופא את עיניו ובחן את תגובתה. האשה נראתה נינוחה ורגועה, שלווה ובטוחה, כאילו לא שמעה את הבשורה הקשה. לרגע חשב כי דבריו לא הובנו כראוי, ולכן חזר והסבירם, אך לא לנוכח החסר השני המפורט - האשה לא המטירה שאלות ולא נלחצה, נותרה רגועה ונינוחה כפי שהיתה... אתם אולי לא מבינים במה מדובר", שב הרופא ואמר, "או שהבשורה קשה מדי לעיכול. ובכל זאת, אין לי מה להוסיף יותר" - שב ואמר הרופא, ושוב גילה כי האשה לא נחרדה ולא נבהלה, אלא נותרה רגועה ושלווה, ואמרה בצניעות ובשלווה: "תודה על המידע!" לנוכח זאת, לא הצליח הרופא לכבוש את סקרנותו: "עשירים שנה לאני יושב על הכסא הזה, וכבר בישרתי בשורות דומות ללא מעט אנשים במצב זהה. מעודי לא נתקלתי בתגובה כה צוננת ורגועה, המסדרת או חוסר הבנה מוחלט, או התעלמות מהנתונים העובדתיים... האם הבשורה הובנה כראוי?" שב הרופא וחקר... "הובנה לגמרי" - השיבה האשה בשלווה, "ודווקא לכן אני כה רגועה ונינוחה, ודברך דווקא משמחים אותי, עד שלבי גואה בתודה וקורא - הודו להשם כי טוב כי לעולם חסדו!" יכול חלילה להעניק לי עוד ועוד חיים במתנה, פי כמה ממה שאתה מתאר...? "לשמע דברי האשה - הרופא הנהג בהבנה, ואחרי הרבה שנים במקצוע - לראשונה זלגו עיניו דמעות, במטו על החיים השתנה... את כל הסיפור המטלטל, סיפר העסקן הרפואי לרבי, והרבי הוא שסיפר את הסיפור במוצאי שבת קודש פרשת שמות תשס"א לקבוצת בחורים שהגיעו להתברך במעונו, כשהוא מוסיף בהתרגשות: "וכבר עברו מאז יותר מ-5000 ימים ולילות, ועדיין האשה משכימה קום מדי בוקר ואומרת בלב מתרוגן: 'מודה אני לפניך מלך חי וקיים, שהחזרת בי נשמותי, בחמלה רבה אמונתך!' 'ללמדנו, שעלינו להוקיר תודה והודאה לבורא העולם על הזכות לקום בכל בוקר מחדש, ועל כל נשימה ונשימה שאנו נושמים.

זהו מזכיר סיפור שקרה אך לפני מספר חודשים: יהודי מבוגר חילוני, חלה בקורונה באחת הערים באירופה, המצב שלו החריף עד שנאלצו לחברו למכונת הנשמה. בחסדי ה' הוא ניצל מהמחלה ושב להכרה, לפני שהשתחרר מהבית רפואה נתנו לו את החשבון שעליו לשלם, ואז הוא רואה שעלות החיבור למכונת הנשמה היא 5000 יורו. מיד פתח ואמר לנוכח הצוות הרפואי ולבני משפחתו: "איזה כפויי טובה אנתנו הרי הקב"ה נותן לנו חמצן טבעי בחינם בכל רגע 24 שעות ביממה, האם אנתנו משלמים לו? נראה שלא, ועתה אגיד לכם שעלינו להודות לבורא העולם על כל נשימה ונשימה", וישמע החכם ויוסיף לקח. (ברינה יקצורו)

המלך מחכה לך !

בהתקרב הימים הנוראים כל אחד רוצה לעשות תשובה, אך יצר הרע אומר לך : "עזוב אין לך סיכוי....."
 "המלך בשדה" הקב"ה מחכה שתעשה צעד קטן.
 משל לבן יחיד לאימא אלמנה, ששלה ידו ברכוש חברו.
 הוא נתפס בגנבתו והושלך לכלא ל-3 שנים.
 ביום השחרור עלה לאוטובוס בדרכו לביתו. אחד שישב מולו הבחין שבכל תחנה האיש מסתכל מהחלון ומחפש דבר מה... לפליאתו השיב העבריין : "ראה, עשיתי לאימא שלי נזק בלתי הפיך. בושות שהיא לא תוכל לשאת אותן ומי יודע אם היא בכלל מעוניינת שאחזור... שלחתי לה מהכלא שאני עומד להשתחרר ואם היא מעוניינת לקבל אותה בחזרה לבית, שתתלה בתחנה, מטפחת כתומה. כעת אני מחפש לראות אם יש מטפחת כזו, כך אדע שהיא רוצה שאחזור ואם לא אמצא אמשך לעיר אחרת. האיש עזר לו לחפש, משהגיעו לתחנה הסמוכה לבית לא הייתה שם מטפחת כתומה... כל התחנה הייתה מלאה במטפחות כתומות... כן הוא הנמשל: הקב"ה מצפה בכליון עיניים שנטוש הוא נמצא לכל שואל בימי חודש אלול.
 לא נחמיץ את ההזדמנות - לא נשאר הרבה לראש השנה.

"בניך בשחילי זתים" - חינוך

ביכורים של הילדים

"השקיפה ממעון קדשך... וברך את עמך ישראל"
 הספרי מבאר: "וברך את עמך ישראל" - בבנים ובבנות.
 'אבני אזלי' לומד מכאן על סגולה מיוחדת בחינוך הילדים: במצוות הבכורים כשמביא האדם את ראשית הפירות אל הכהן, הוא יודע ומבין שאין המצווה הזאת נוגעת דווקא לפרוי-האדמה בלבד, אלא גם לפרוי-הבטן, שיש להקריב לפני השם-יתברך.
 אצל הילדים יש להקריב את בכורי שנות ילדותם בעודם רכים, ולקרבת אל הקודש על-ידי חינוך ראוי ותורני ולתת דוגמא אישית.
 תפקיד ההורים הוא משמעותי בליווי ובפיתוח הילדים בתחומים החיים.
 אדם שנוהג כך, הריהו מתברך "בבנים ובבנות" - שעל ידי חינוך שכזה הילדים מהווים ברכה להוריהם, ובגיל ההתבגרות אינם מתנכרים להם.

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור לשיעורו בליווי של פאר הדור הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה חבושה השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית כיז המלך

רפואה שלימה
כ"אב
 בן מולו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים נעימות רבות וטובות

כולנו מצטרפים לזכויו הנפלא
 לאחר שעולם הישיבות חזר ללימודיו במתווה הקפסולות ואינם שבים לביתם כלל בכדי לשמור על בריאותם ונגינים בכך על כלל ישראל, **ישנה יוזמה ברוכה להעביר אליהם מיני מתיקה, חטיפים ומוצרים נוספים עוד, ויתנו להם כוח עזר וסיוע להמשיך לגדול בתורה.**
פרטים : 052-7180382
התורמים יזכו שיתפללו לבריאותם והצלחתם

כל הישועות והברכות
לאברהם וימ"ה הקקיאן
 שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואת והצלחת כל ילדיהם שיתמלאו כל משאלות ליבם טובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות פרנסה טובה, אושר ושלווה וירוו נחת מיוצאי חלציהם **לע"נ משה בן באשי הכהן ז"ל**

ארגון "אברהם יגל" יוצא בקריאה נרגשת ובחביבת קודש **נא להקדיש את "פדיון הכפרות"** לחיזוק ולתמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן' וימלאו כל משאלותכם לטובה ולברכה **ותזכו גם לברכה בעלון**

רפואה שלימה
כ"ב
 בן אריאלה-מזל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות **נא לקרוא להילים ולהתפלל לרפואתו**

מרכות ואיחולים
כ"ג
 כ"ה יהיה ה' יהודה אביאם להולדת הבן מיי יהי ר"ר ישעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב ונחת ושלווה **ליהודה חברוני ולאורנה אליאס**

מזל טוב ואיחולים לבבנים
כ"ד
 לאבנר ואליס מוסאי הי"ן שימואל וע"ה ביטון הי"ן לנושאי באור ישראל עם הלה ז"ל יהי ר"ר שקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

16th Aug 2014
אסני יום הדין
 תרומה למשפחות ברוכות ילדים ולנזקקים לקראת החגים. התורמים יזכו לברכה והצלחה **משה: 050-9435597**

רפואה שלימה
כ"ה
 כ"ה יהיה ה' יהודה אביאם להולדת הבן מיי יהי ר"ר ישעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב ונחת ושלווה **ליהודה חברוני ולאורנה אליאס**

רפואה שלימה
כ"ו
 כ"ו יהיה ה' יהודה אביאם להולדת הבן מיי יהי ר"ר ישעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב ונחת ושלווה **ליהודה חברוני ולאורנה אליאס**

מבלאת שלוש יום
כ"ז
 לע"נ הצנוע והענו **מרדכי עמרני** בן רבקה ז"ל אזכרה יום ראשון יז אלול 18:30 תורה, נעימות וסעודה דברי בבחכ"נ "בן איש-חיי" **ביום שני ב- 08:00** עליה לבית העלמין

שבת שלום ומבזרך

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :</p> <p>שלמה לארי בן מרים הי"ן משה נאמן בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ן שבתאי מוסאי בן הגיית הי"ן משה משה בן סרוור הי"ן מאיר חסן בן מסעודה הי"ן שלמה בועז בן זהרי הי"ן רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת</p>		<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה בבאי אבא בן מורווארי ז"ל יצחק גולגי בן שרה ז"ל אבנר אקייוב בן יוכבד ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולו ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וחליכה ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה כ"ח כ"ח יהיה ה' יהודה אביאם להולדת הבן מיי יהי ר"ר ישעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב ונחת ושלווה ליהודה חברוני ולאורנה אליאס</p>
---	--	---	---